

anlaşıp Konya'yı almaya kalkıştıysa da geri püskürtüldü, taraftarları dağıtıldı. Artık Anadolu'da kalma imkânı ortadan kalkan Cem otuz kadar adamı ile Rodos'a gitti. Bundan sonra bir daha vatanına dönemedi ve böylece maceralı Avrupa hayatı başlamış oldu.

29 Temmuz 1482'de Rodos'a varan Cem Sultan, Rodos şövalyelerinin İsbirtariye reisi Pierre d'Aubusson tarafından büyük bir törenle karşılandı. Cem Sultan şövalyelerin yardımı ile Rumeli tarafına geçmeyi umarken şövalyeler onu Osmanlı Devleti'ne karşı bir koz olarak kullanmayı düşünüyorlardı. P. d'Aubusson papaya, Macaristan ve Napoli krallarına mektup yazarak durumu izah etti ve nasıl bir yol takip edileceğini sordu. İltica haberini öğrenen II. Bayezid ise Rodos şövalyeleriyle anlaşma yolunu seçti. Cem'e yardım edilmemesi için Venedik'le de anlaşılan ve onlara vergi muafiyeti bahşeden II. Bayezid, şövalyelere 40.000 altın vermeyi kabul etti. Şövalyeler Cem'in Rumeli'ye gitme isteğini geri çevirdikleri gibi kontrollerini daha da arttırdılar ve kendisini gizlice Fransa'ya gönderdiler.

15 Ekim 1482'de Savoia dükasına bağlı Villefranche'ye götürülen Cem, veba salgını sebebiyle Nice şehrine gönderildi. Burada dört ay kaldı, bu süre içinde Batı dünyasının sosyal yaşayışına şahit oldu, adı çeşitli söylentilere karıştı. 5 Şubat 1483'te Chambéry'e götürüldü. Orada iken Macar kralına yolladığı adamlarının yakalanıp öldürüldüğünü haber aldı. Bu arada II. Bayezid de kardeşi ve Avrupa'nın durumu hakkında bilgi almak için sürekli olarak casuslar gönderiyordu. Cem'in Avrupa'da bulunması ve II. Bayezid'in faaliyetleri, Venedik dahil olmak üzere Macaristan kralı, papa, Napoli kralı ve hatta Memlük sultanının ko-

Pinturicchio'nun
"Disputa di
S. Caterina" adlı
tablosundan
alınan
bir detayda
Cem Sultan -
Vatikan

nu ile ilgilerini canlı tutmaktaydı. Bütün bunları yakından takip eden II. Bayezid, Cem'in sağ olarak iadesi için çeşitli teşebbüslerde bulunuyor, öte yandan başta Barak Reis olmak üzere gizlice gönderdiği adamlarından onun hakkında bilgi almaya çalışıyordu. Bu arada Macar kralı Cem'i kaçırma teşebbüsünde bulunduysa da başarılı olamadı. Memlük sultanı 1487'de 20.000 filori karşılığında Cem'in kendilerine verilmesi teklifinde bulundu. Papa VIII. Innocente bir hacı seferi gerçekleştirmek için Cem'den faydalanmayı umuyordu. Pierre d'Aubusson ile anlaşarak Cem'i Roma'ya getirtti (4 Mart 1489). II. Bayezid durumdan haberdar olunca Cem'i muhafaza altında tutması için şövalyelere vereceği parayı papaya gönderdi. 30 Kasım 1490'da Roma'ya giden Osmanlı elçisi Mustafa Bey, papaya üç yıl için 120.000 altın verdi. Papa Innocente'in ölümünden sonra Fransa Kralı VIII. Charles, Cem'in Napoli'ye sevkı için yeni Papa VI. Alessandro ile anlaştı. Fransa kralı onu siyasî emelleri için bir koz olarak kullanmak istiyordu. Ancak 27 Ocak 1495'te Roma'dan ayrılan Cem, Castel Capuana denilen yerde 29 Cemâziyelevvel 900 (25 Şubat 1495) tarihinde öldü. Onun, elindeki kıymetli rehineyi bırakmak zorunda kalan papa tarafından zehirlendiği rivayet edilmektedir.

Cem'in ölümünü haber alan Bayezid üç günlük yas ilân ettiği gibi gıyâbî cenaze namazını da kıldırtmıştır. Tahnit edilmek suretiyle sadık adamları tarafından Gaeta denilen yerde toprağa verilen cesedi 1499'da Napoli kralı tarafından Osmanlılar'a teslim edilerek Bursa'da Muradiye Camii haziresine defnedilmiştir.

Hayatı oldukça maceralı geçen ve Avrupalı devletlerin siyasî oyunlarına hedef olan Cem Sultan iyi bir şair olup Farsça ve Türkçe iki divanı vardır. Ayrıca adına

birçok eser yazılmıştır. Doğu'da ve Batı'da portreleri yapılmış olan Cem Sultan'ın hayatı sonraki dönemlerde çok ilgi çekmiş, hakkında çeşitli ilmi araştırma yapıldığı gibi roman, piyes ve çizgi romanlara da konu olmuştur. Avrupa literatüründe isminin "Zizim" şeklinde yazılması muhtemelen "Cimcime"den kaynaklanmaktadır.

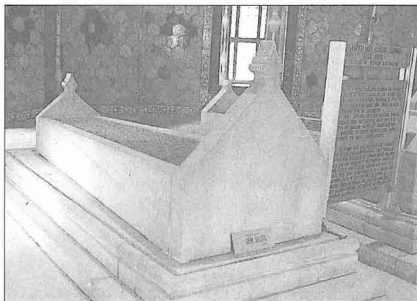
BİBLİYOGRAFYA :

Haydar Bey, "Vâkıât-ı Sultan Cem", TOEM ilâvesi (nşr. M. Ârif), İstanbul 1330; Marino Sannudo, *I Diarii*, Venezia 1879, I, 21, 56, 94, 427, 437, 1007; II, 430, 436, 463, 596, 610, 660, 684, 697-698, 700, 714, 734, 1023, 1112; Feridun Bey, *Münşeât*, I, 290-294; Hoca Sâdeddin, *Tâcü't-tevârih*, I, 8-40; L. Thuasne, *Djem Sultan, étude sur la question d'Orient à la fin du XVe siècle*, Paris 1892; M. Koman, *Şikâret-nin Karaman Oğulları Tarihi*, Konya 1946, s. 199-204; İsmail Hikmet Ertaylan, *Sultan Cem*, İstanbul 1951; J. Lefort, *Topkapı Sarayı Arşivlerinin Yunanca Belgeleri, Cem Sultan'ın Tarihine Katkı* (trc. H. Gonnet), Ankara 1981; G. E. Caretto, *Un sultano prigioniero del Papa*, Venezia 1989; a.mlf., *Cem Sultan. Pellegrino d'Oriente*, Paese (Treviso) 1991; H. Heidenheimer, "Die Korrespondenz Sultan Bajazet mit Papst Alexander VI", *Zeitschrift für Kirchengeschichte*, V (1882), s. 511-573; İ. Hami Danişmend, "Vâkıât'a Nisbetle Gurbetnâme", *Fatih ve İstanbul*, II/7-12, İstanbul 1954, s. 211-270; İbrahim Artuk, "Fatih Sultan Mehmed ve Onu Müteakib Bayezid'le Cem Adına Kesilen Sikkeler", a.e., s. 39; İ. Hakkı Uzunçarşılı, "Cem Sultan'a Dâir Beş Orijinal Vesika", *TTK Belleten*, XXIV/95 (1960), s. 457-483; Şerafettin Turan, "Barak Reis'in Şehzade Cem Meselesine İlgili Olarak Savoie'ye Gönderilmesi", a.e., XXVI/103 (1962), s. 539-555; M. İzzeddin, "Un Prince Turc en France et en Italie au XVe siècle: Djem Sultan", *Orient*, nr. 30 (1964), s. 79-99; Semavi Eyice, "Sultan Cem'in Portreleri Hakkında", *TTK Belleten*, XXXVIII/145 (1973), s. 1-49; Halil İnalcık, "A Case Study in Renaissance Diplomacy, The Agreement between Innocent VIII and Bajazid on Djem Sultan", *JTS*, III (1979), s. 209-230; a.mlf., "Djem", *EI²* (İng.), II, 529-531; A. Gallotta - G. Bova, "Venedik Devlet Arşivi'nde Osmanlı Şehzâdesi Sultan Cem ile İlgili Belgeler" (trc. Mahmut Şakiroğlu), *TT*, V/30 (1986), s. 19-27; M. Cavit Baysun, "Cem", *İA*, III, 69-81.

MAHMET H. ŞAKIROĞLU

Cem Sultan'ın kabri - Muradiye / Bursa

Edebî Yönü. Henüz küçük bir çocukken Edirne Sarayı'nda aldığı özel derslerle Arapça ve Farsça'yı öğrenmeye başlayan Cem'in, 873 (1469) yılında devrin kültür merkezlerinden biri olan Kastamonu sancak beyliğine tayin edildiği sırada on yaşlarında iken gazel yazdığı rivayet edilir. 1474'te Şehzade Mustafa'nın ölümü üzerine sancak beyi olarak gönderildiği Konya'da tahsiline devam eden Cem Sultan, ilim ve kültür faaliyetlerinin yanı sıra silâhşörlük ve binicilik

gibi askerî nitelikleri de kazanmıştı. Kon-ya'ya gider gitmez etrafında Sa'dî-i Cem, Haydar, Sehâfî, La'îlî, Kandî ve Şâhidî gi-bi bazı şairler toplandı. Bunların bir kıs-mı, daha sonra memleketinden ayrılmak zorunda kaldığında bile onu yalnız bırakmamışlar ve bu sebeple "Cem şairleri" olarak anılmışlardır. 1481'de ağabeyi II. Bayezid karşısında Yenişehir ovasında kesin bir yenilgiye uğrayınca yurdunu terketmeye mecbur kalan Cem, bundan sonra ölümüne kadar gurbette sıkıntılı, kederli ve hasret içinde bir hayat sür-müştür. Bazı şiirlerinde bu ayrılıktan ne kadar üzüntü duyduğu açıkça belli olur. Birinci bendi "felek" redifiyle başlayan terakibibendinde talihsizliğinden kinaye olarak felekten şikâyet etmekle birlik-te kendisiyle de hesaplaştığı görülmek-tedir.

Sehî, Cem'in şiirlerinin hayal dolu, ga-zellerinin öğretici olduğunu söyler. La-tîfî onun şairliğini över. Âlî de aynı gö-rüşleri paylaşır. Âşık Çelebi, tezkiresin-de onun musahiplerinden Sa'dî-i Cem ile divanını ve "kerem" redifli kasidesini II. Bayezid'e gönderdiğini bildirmektedir. Affedilmesi umuduyla ağabeyine yol-ladığı yetmiş dört beyitlik kaside olum-lu bir sonuç vermemiştir. Yine aynı tez-kireden, onun "Râiyye Kasidesi"nin da-ha o zamanlar bir hayli ünlü olduğu an-laşılmaktadır.

Cem Sultan, köklü bir kültüre sahip olması ve klasik edebiyatı çok iyi bilme-sinin yanı sıra Farsça'ya ve İran edebi-yatına da derin vukufu sayesinde zen-

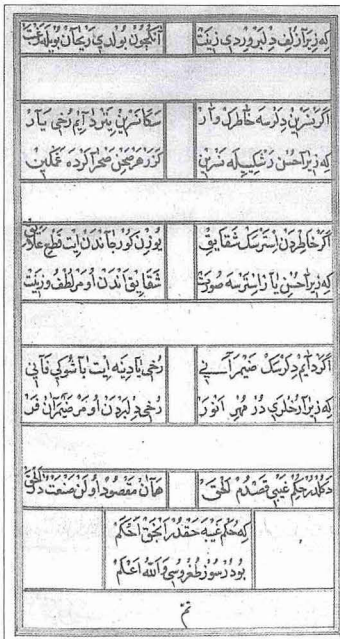
gin hayallerle dolu şiirler yazmıştır. Bi-rinci sınıf bir şair olmamakla birlikte şi-irlerinde klasik edebî mazmunları, kıs-sa, hikâye ve efsanelerle divan edebiya-tının hayal dünyasına ait unsurları çok iyi kullanmıştır. Cem'in şiirde örnek al-dığı kişilerden biri Bursalı Ahmed Paşa'dır. Divanında onun bazı şiirlerine nazî-reler yazdığı görülür. Ayrıca Şeyhî ve Ni-zâmî'den de etkilenmiştir.

Şiirlerinde devamlı olarak yalnızlıktan şikâyet eden Cem Sultan romantik bir ruh hali içinde görülmektedir. Oğlu Oğuz Han'ın öldürülmesi üzerine yazdığı mer-siyede kederli bir babanın acısını çok iyi yansıtmıştır. İsmail Hikmet Ertaylan, Cem'in Farsça şiirlerinin Türkçe şiirle-rinden daha üstün olduğunu söylemek-tedir.

Eserleri. 1. Türkçe Divan. Âşık Çelebi'nin kaydettiği, Cem'in divanını musahi-bi Sa'dî aracılığı ile Bayezid'e gönderdi-ği şeklindeki bilgiye dayanarak ve özel-likle divanın içindeki bazı kaside ve ga-zellerden hareketle onun divanını gur-bette iken tamamladığı sonucu çıkarıla-bilir. Yine Âşık Çelebi'nin ifadesinden, divanını babası II. Mehmed adına tertip ettiği anlaşılmaktadır. İ. Halil Ersoylu'nun hazırladığı *Cem Sultan'ın Türkçe Divanı* (Ankara 1989) adlı tenkitli yay-nında iki tevhid, bir münâcât, iki na't, dört kaside, bir terakibibend, bir tercii-bend, 348 gazel, bir rubâî, kırk bir mu-amma ve on dokuz müfred bulunmak-tadır. Ersoylu'nun sadece beş nüshasın-dan söz ettiği divanın bugün on bir nü-

hası bilinmektedir (Süleymaniye Ktp., La-la İsmâil, nr. 431, Fâtih, nr. 3794; Millet Ktp., Ali Emîrî, Manzum, nr. 81; İÜ Ktp., TY, nr. 5474, 5547; Bursa Orhan-Haraççı Ktp., nr. E. 6; Kayseri Râşid Efendi Ktp., nr. 1262; İstanbul Belediyesi Atatürk Ki-taplığı, Muallim Cevdet kitapları, nr. 416; TSMK, Revan, nr. 739; Bibliothèque Na-tionale, Suppl. 1163; Münih Devlet Kütüp-hanesi, Cod. or. 136). Vatikan Kütüpha-nesi'nde de sadece muammaları ihtiva eden bir nüsha mevcuttur (Rossi, s. 105).

2. Farsça Divan. Türkçe divan ile bir ara-da Bursa Orhan-Haraççı (nr. E. 6), Top-kapı Sarayı Müzesi (Revan, nr. 739), Süley-maniye (Fâtih, nr. 3794) ve Millet (Ali Emî-rî, Manzum, nr. 328) kütüphanelerinde ol-mak üzere toplam dört nüshası bilin-mektedir. Bursa nüshası, Türkçe divan ile birlikte İ. Hikmet Ertaylan'ın *Sultan Cem* (İstanbul 1951) adlı eseri içinde tı-pkibasım olarak yayımlanmıştır. 3. *Cem-şîd ü Hurşîd (Âyât-ı Uşşâk)*. Selmân-ı Sâvecî'nin (ö. 778/1376) Farsça mesne-visi önce Ahmedî, daha sonra da Cem tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir. Sehî ve İsmâil Belîğ'in bahsettiği Cem'in bu tercümesine uzun zaman rastlanmadığı için üzerinde durulmamıştır. Cem şair-lerinden Şâhidî de kendi yazmış oldu-ğu *Leylâ vü Mecnûn* mesnevisinde bu eserden söz ederek iki mesnevinin ay-nı tarihte bittiğini kaydeder. Buna göre eserin telif tarihi 883'tür (1478). *Cem-şîd ü Hurşîd* ilk defa Münevver Okur tarafından Kütahya Vâhid Paşa İl Halk Kütüphanesi'nde (nr. 1666) bulunarak 1958 yılında ilim dünyasına tanıtılmış-tır. Eserin ikinci nüshası Cahit Öztelli ta-rafından 1972'de Ankara İlahiyat Fakül-tesi Kütüphanesi'nde (nr. 18.464) bulun-muştur. Bu nüshadaki "Dedim anın adın "Âyât-ı Uşşâk" / Hesâb ederseniz ehl-i tevârîh / Girü adı olur kendüye târîh" mısralarında hem eserin adı hem de tel-if tarihi ("Âyât-ı Uşşâk" = 883) verilmek-tedir. Ayrıca bir beyitte *Cemşîd ü Hur-şîd*'in Fâtih Sultan Mehmed için yazıldı-ğı açıkça belirtilmektedir. Çin Padişahı Fağfûr'un oğlu Cemşîd ile Rum kayseri-nin kızı Hurşîd arasındaki aşk macera-sının anlatıldığı eser 5000 beyitten faz-ladır. Mesnevi üzerinde Adnan İnce ta-rafından bir doktora çalışması yapılmış-tır (bk. bibl.). 4. *Fâl-ı Reyhân-ı Cem Sul-tân*. Kırk sekiz beyitlik bir mesnevi olup İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde iki nüshası bulunmaktadır (nr. 5474, 5547). İçinde Cem'in adı geçmemekle birlikte eser Cem'e ait iki divan nüshasında da

Cem Sultan'ın
Türkçe
divanının
ilk ve son
sayfaları
(İÜ Ktp.,
TY, nr. 5574)

mevcuttur. İsmail Hikmet Ertaayan tarafından yayımlanan *Fal-nâme* (İstanbul 1951) adlı eser içinde tıpkıbasımı verilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Cem Sultan'ın Türkçe Divanı (nşr. Halil Ersoylu), İstanbul 1981, I-III; a.e., Ankara 1989; Haydar Bey, *Vâkıât-ı Sultân Cem*, TOEM ilâvesi (nşr. M. Ârif), İstanbul 1330; Sehi, *Tezkire*, s. 14-15; a.e. (Kut), s. 101-102, 245; Aşık Çelebi, *Meşâirü's-suarâ*, vr. 67^a-68^a; Latîfi, *Tezkire*, s. 64-65, 188; Âli, *Kühû'l-ahbâr*, İÜ Ktp., TY, nr. 5959, vr. 136^a-138^a; Belliğ, *Güldeste*, s. 47-52; J. Aumer, *Verzeichnis der Orient*, Münih 1875; *Osmanlı Müellifleri*, II, 122; Blochet, *Catalogue*, II, 1933; *Suppl.*, s. 1163; Ergun, *Türk Şairleri*, s. 960-963; TYDK, I, 40-42; İsmail Hikmet Ertaayan, *Sultan Cem*, İstanbul 1951; a.mlf., *Fal-nâme*, İstanbul 1951; E. Rossi, *Elenco Dei Manoscritti Turchi Biblioteca Vaticana*, Roma 1953, s. 105; Karatay, *Türkçe Yazmalar*, II, 98-99; Banarlı, *RTET*, I, 450-451; Adnan İnce, *Cem Sultan Cemşid ü Hurşid* (doktora tezi, 1981), Atatürk Üniversitesi Ed.Fak.; a.mlf., "Cemşid ü Hurşid Mesnevileri", *Fırat Üniversitesi Dergisi* (Sosyal Bilimler), III/2, Elazığ 1989, s. 109-139; R. C. Morris, *Jem, Memoirs of an Ottoman Secret Agent*, London 1988, s. 330; Münever Okur, "Cem Sultan, Cemşid ü Hurşid", *TD*, VII/84 (1958), s. 612-614; a.mlf., "Cem Sultan'ın Yeni Bulunan Fâl-ı Reyhân-ı Sultan Cem Adlı Eseri", *TT*, XVI/96 (1991), s. 24-27; XVII/97 (1992), s. 64; Cahit Öztelli, "Cem Sultan'ın Yeni Bulunan Cemşid ü Hurşid Mesnevisi", *TD*, XXVI/248 (1972), s. 124-128; Halil Ersoylu, "Fal, Falnâme ve Fâl-ı Reyhân-ı Cem Sultan", *İsl. Med.*, V/2 (1981), s. 69-81; M. Cavit Baysun, "Cem", *İA*, III, 80-81; *TA*, X, 140.

GÜNAY KUT

CEM SULTAN TÜRBESİ

Bursa'da Sultan II. Mehmed'in şehzadesi Cem Sultan'a ait türbe.

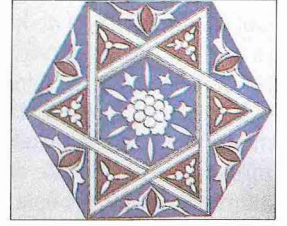
Başta Sultan II. Murad'ın olmak üzere Murâdiye Camii'nin geniş hazîresi içinde bulunan pek çok türbeden biridir. Çoğu sanat açısından üstün bir değerde olan bu türbeler arasında Cem Sultan Türbesi diye anılan yapı iç süslemesi bakımından en zariflerindendir.

Kitâbesi olmayan türbe, kubbe içindeki nakışlarda bulunan "Sultan Mustafa" ve "rahmetullah" yazılarından anlaşıldığına göre Fâtih Sultan Mehmed'in büyük oğlu Şehzade Mustafa (ö. 1474) için yaptırılmıştır. Ancak maceralı bir sürgün hayatından sonra 1495'te İtalya'da ölen Cem Sultan'ın cenazesi 1499'da yurda getirildikten sonra buraya defnedilmiş ve türbe, daha ünlü olduğu için onun adıyla anılır olmuştur.

Bursa kadı sicillerindeki bir kayıttan hareketle (bk. Ayverdi, s. 161) Şehzade

Mustafa Türbesi'nin 1479'da yapılmış olduğu kabul edilmektedir. Haremeyn evkaf müfettişlerinin raporuna göre 1209'da (1795) harap durumda olan türbenin kurşunlarının yenilenmesi, şadırvanla sanduka örtüleri ve kavuklarının tamirleri için önce 1453,5 kuruş masraf öngörülmüş, 23 Rebîülâhîr 1210'daki (6 Kasım 1795) ikinci bir keşifte masraf 1422,5 kuruşa indirilmiştir (Bursa Kadı Sicilleri, 1209 yılı, s. 5, 9). Türbenin içindeki dört sandukadan biri Sultan Mustafa'ya, diğeri Cem'e, üçüncüsü Sultan Bayezid'in oğlu Abdullah'a, dördüncüsü ise yine Bayezid'in oğlu Âlemşah'a ait olarak gösterilmektedir. Sandukalarda sabit levhalar olmadığından hangisinin kime ait olduğu kesin olarak anlaşılamamaktadır.

Türbe, her kenarı 7 m. uzunluğunda bir altıgen biçiminde inşa edilmiştir. Yapı malzemesi olarak Bursa'daki Türk mimarisinde görüldüğü üzere taş ve tuğla kullanılmıştır. Duvarlarda iki sıra tuğla kuşaktan sonra tek sıra taş gelmekte, bunların aralarında da dikine konulmuş bir tuğla bulunmaktadır. Yalnız girişin, mermerden iki yanı duvarlı bir hol halinde korunduğu görülür. Dışa bir Türk kemeriyle açılan bu geniş dehlizin üstünde çok taşkın ahşap bir saçak vardır. İki yan duvarda da pencereler açılmıştır. Türbe mekânı, her cephedeki altı üstlü pencerelerden ışık aldıktan başka mihrap üstünde de bir pencere vardır. Ayri-

Cem Sultan Türbesi'nin çini desenlerinden bazılarının Süheyl Ünver tarafından yapılan çizimi

ca kubbe kasnağında da pencereler bulunmaktadır. E. Hakkı Ayverdi'ye göre alçı pencerelerin camları genellikle türbenin ilk yapısından kalmıştır. İçeride duvarların her bir yüzü "Bursa kemeri" ile hareketlendirilmiş ve bunların içlerine kible istikametinde bir mihrap, diğer dördünde çift pencereler yer almıştır. Kubbe geçişi, binayı çepeçevre dolaşan prizma biçimindeki "badem"lerle sağlanmıştır.

Cem Sultan Türbesi'ni Türk sanatı bakımından önemli yapan iç süslemesidir. Duvarlar, alt sıradaki pencerelerin üst söveleri hizasına kadar altı köşeli firuze renkli çinilerle kaplanmıştır. Aralarda az sayıda koyu lacivert çiniler de kullanılmıştır. Üzerlerinde altın yaldızlı birer çerçeve ile ortalarında yine altın yaldızlı damga usulüyle basılmış rozetler bulunur. Kemer şeritleri ise çiçekli ve rûmilidir. Mihrabın mukarnaslı yaşmağı lacivert renkli çinilerle bezenmiştir. Mihrabın iki yanında alınlık içinde müsennâ birer besmele ile altlarında celf-sülûsle "Allahu hâlikü külli şey' ve hüve âlâ külli şey'" ibaresi yazılmıştır.

Duvarların üst kısımları, kemerler ve araları kasnak şeridiyle, kubbe ise tamamen kalem işi nakışlarla süslenmiştir. Kubbe eteğinde besmele-i şerif ile Âyetü'l-kürsî yazılıdır. Kubbe sathını hatâyî ve rûmî motifler kaplar. Bunların aralarında küçük kartuşların içlerinde "Sultan Mustafa" adı yer alır. Bir dizi teşkil eden altı rozetin aralarında da on iki defa "rahmetullah" yazısı tekrarlanır. Mihrap duvarı son derece zengin olarak hemen hemen boşluk kalmayacak şekilde yazılar ve nakışlarla bezenmiştir. Pencereli duvarlarda, üst pencerelerin iki yanlarında, çift kulplu bir saksıdan çıkan stilize edilmiş birer büyük bitki motifi yer alır. Çiçekler ve selviyi andırır biçimde olan bu motiflerin duvardan 2-5 mm. kadar taşdığı tesbit edilmiştir. Bu çok zengin kalem işi nakışların bütünüyle olmasa bile kısmen geç devirde tazelen-

Cem Sultan Türbesi'nin içinden bir görünüş ve pencere altınlığındaki kalem işi süsleme

